NORAKSTS
Lieta Nr. C11**1018**16
C-0**298**-17

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā

Cēsīs 2017. gada 13. janvārī

Cēsu rajona tiesa:
tiesnese D. Ročāne
izskatīja rakstveida procesā civillietu **/pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu bērna uzturam.**

A p r a k s t o š ā d a ļ a

Tiesā 2016. gada 21.oktobrī saņemta prasītājas /pers. A/ (turpmāk-prasītāja) maza apmēra prasība pret atbildētāju /pers. B/ (turpmāk-atbildētājs) par uzturlīdzekļu piedziņu meitas /pers. C/, personas kods /personas kods/, dzimušas /datums/, uzturam

Pieteikumā prasītāja norādījusi, ka pusēm ir nepilngadīga meita /pers. C/, kuras uzturam līdzekļus atbildētājs dod nepietiekošā apmērā.

Prasītāja lūgusi no atbildētāja meitas uzturam piedzīt uzturlīdzekļus 92,50 EUR apmērā līdz bērna pilngadībai. Prasītāja lūgusi noteikt nekavējošu uzturlīdzekļu piedziņu ar prasības iesniegšanas dienu tiesā.

Atbildētājam saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21} panta pirmās daļas noteikumiem 2016. gada 25. oktobrī uz viņa deklarēto dzīvesvietu nosūtīts prasības pieteikuma noraksts kopā ar paskaidrojuma veidlapu, nosakot termiņu paskaidrojuma iesniegšanai līdz 2016. gada 9.novembrim.

Tiesā 2016. gada 10.novembrī saņemts atbildētāja paskaidrojums par celto prasību, kurā atbildētājs norādījis, ka prasību atzīst pilnā apmērā.

Ar tiesneses 2016. gada 10.novembra lēmumu nolemts lietu izskatīt rakstveida procesā, noteikts datums 2017. gada 13.janvāris, kad sprieduma noraksts saņemams tiesas kancelejā.

Pusēm saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmās daļas noteikumiem ar 2016. gada 10.novembra paziņojumu paziņots par sprieduma noraksta saņemšanas datumu tiesas kancelejā.

M o t ī v u d a ļ a

Pārbaudot un izvērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus to kopumā, tiesa atzīst, ka prasītājas prasība par uzturlīdzekļu piedziņu meitas /pers. C/ uzturam ir pamatota, likumīga un apmierināma pilnībā tālāk minēto apsvērumu dēļ.

Ar prasības pieteikumam pievienoto meitas /pers. C/ dzimšanas apliecības kopiju prasītāja pierādījusi, ka meita uz lietas izskatīšanas dienu ir gandrīz gadu veca.

No minētās dzimšanas apliecības kopijas konstatējams, ka par bērna māti ir reģistrēta prasītāja, bet par bērna tēvu ir reģistrēts atbildētājs.

Tiesai nav šaubu par to, ka pušu nepilngadīgais bērns šobrīd dzīvo kopā ar prasītāju, tādējādi atrodoties viņas aprūpē un uzraudzībā, jo atbildētājs nav cēlis iebildumus pret minēto faktu.

Tiesa atzīst, ka visi iepriekš minētie, lietā konstatētie fakti veido likumīgu un pietiekošu pamatu prasītājas tiesībām uz prasījumu par uzturlīdzekļu piedziņu bērna uzturam.

Tiesa ņem vērā to, ka atbildētājs prasību par uzturlīdzekļu piedziņu bērna uzturam atzīst pilnībā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 193. panta piektās daļas trešā teikuma noteikumiem, ja atbildētājs pilnībā atzinis prasību, sprieduma motīvu daļā iekļauj tikai norādi uz normatīvajiem aktiem, pēc kuriem tiesa vadījusies.

Tiesa prasības atzīšanu ir pārbaudījusi un atzīst, ka tā ir pamatota uz Civillikuma 177., 179. pantu, Ministru kabineta 2015. gada 24. novembra noteikumiem Nr. 656 „Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu" (turpmāk-Noteikumi Nr. 656), 2013. gada 15. janvāra noteikumiem Nr. 37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" (turpmāk-Noteikumi Nr. 37).

Saskaņā ar Civillikuma (turpmāk-CL) 177. panta pirmās, otrās, trešās un ceturtās daļas noteikumiem līdz pilngadības sasniegšanai (219.p.) bērns ir vecāku aizgādībā. Aizgādība ir vecāku tiesības un pienākums rūpēties par bērnu un viņa mantu un pārstāvēt bērnu viņa personiskajās un mantiskajās attiecībās. Rūpes par bērnu nozīmē viņa aprūpi, uzraudzību un tiesības noteikt viņa dzīvesvietu. Bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam).

Savukārt saskaņā ar CL 179. panta pirmās, otrās un piektās daļas noteikumiem vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu, un pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem. Bet minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram vecākam neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Saskaņā ar Noteikumiem Nr. 656 (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2016. gada 31. decembrim) sākot no 2016. gada 1. janvāra minimālā mēneša darba alga normāla darba laika ietvaros noteikta 370 *euro,* bet saskaņā ar minētajiem Noteikumiem (redakcijā, kas ir spēkā no 2017. gada 1. janvāra) - no 2017.gada 1.janvāra minētā darba alga noteikta 380 *euro.*

Saskaņā ar Noteikumiem Nr. 37 katram vecākam neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa ir pienākums nodrošināt ik mēnesi minimālos uzturlīdzekļus katram savam bērnam līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Tādējādi pēc matemātiska aprēķina (25% no 370 EUR=0,25x370 EUR=92,50EUR) bērnam līdz septiņu gadu vecuma sasniegšanai mēnesī maksājamais minimālais uzturlīdzekļu apmērs neatkarīgi no vecāka spējām uzturēt bērnu un mantiskā stāvokļa sākot ar 2016. gada 1. janvāri ir 92,50 EUR, bet no 2017.gada 1.janvāra bērnam līdz septiņu gadu vecuma sasniegšanai mēnesī maksājamais minimālais uzturlīdzekļu apmērs neatkarīgi

no vecāka spējām uzturēt bērnu un mantiskā stāvokļa pēc matemātiska aprēķina (25% no 380 EUR=0,25x380 EUR=95 EUR) ir 95 EUR.

Tiesa atzīst, ka pie minētiem apstākļiem, izvērtējot lietā esošos un pārbaudītos rakstveida pierādījumus to kopumā, prasītājas prasība ir apmierināma pilnībā. No atbildētāja prasītājas labā bērna – /pers. C/ uzturam piedzenami uzturlīdzekļi no 2016. gada 21. oktobra līdz 2016. gada 31. decembrim 92,59 EUR apmērā mēnesī, bet no 2017. gada 1. janvāra līdz bērna 18 gadu vecuma sasniegšanai 95 EUR ik mēnesi, bet ne mazāk par Ministru kabineta valstī noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru.

Pēc prasītājas lūguma un saskaņā ar Civilprocesa likuma 205. panta pirmās daļas 1. punkta noteikumiem uzturlīdzekļu piedziņa uzsākama nekavējoši ar prasības pieteikuma iesniegšanas dienu tiesā - 2016. gada 21. oktobri.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 42. panta pirmās daļas noteikumiem no atbildētāja valsts ienākumos piedzenami tiesas izdevumi.

Civilprocesa likuma 42. panta pirmā daļa nosaka, ka „tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai."

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 35. panta pirmās daļas 3. punkta noteikumiem prasības summa prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu ir maksājumu kopsumma par vienu gadu. Konkrētajā gadījumā valsts nodeva saskaņā ar Civilprocesa likuma 34. panta pirmās daļas 1. punkta „a" apakšpunktu un matemātisku aprēķinu ir nosakāma 199,80 EUR apmērā (92,50 EUR x 2 + 95 EUR x 10 = 1135 EUR; 15% no 1135 EUR=1135 EUR x 0,15= 170,25 EUR), bet izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu to faktiskajā apmērā lietā ir 4,65 EUR (lietas 2. lapa). Tādējādi no atbildētāja valsts ienākumos piedzenami tiesas izdevumi – valsts nodeva 170,25 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu 4,65 EUR, kopā 174,90 EUR, jo prasītāja no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos saskaņā ar Civilprocesa likuma 43. panta pirmās daļas 3. punkta noteikumiem ir atbrīvota.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] panta noteikumiem atbildētājam nosakāms termiņš labprātīgai sprieduma izpildei daļā par valsts ienākumos piedzītajiem tiesas izdevumiem - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8. pantu, 34. panta pirmās daļas 1. punkta „a" apakšpunktu, 35. panta pirmās daļas 3. punktu, 42. panta pirmo daļu, 45., 97., 193., 204.[1] pantu, 205. panta pirmās daļas 1. punktu, 250.[27] panta pirmo, otro daļu, 440.[2], 440.[3] pantu, tiesa

n o s p r i e d a

apmierināt pilnībā prasītājas /pers. A/ maza apmēra prasību pret atbildētāju /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu bērna uzturam.

Piedzīt no atbildētāja /pers. B/ par labu prasītājai /pers. A/ uzturlīdzekļus bērna – meitas /pers. C/, personas kods /personas kods/, dzimusi /datums/, uzturam no 2016. gada 21. oktobra līdz 2016. gada 31. decembrim 92,50 EUR (deviņdesmit divus *euro* 50 centus) ik mēnesi, bet no 2017. gada 1. janvāra 95 EUR (deviņdesmit piecus *euro*) ik mēnesi līdz bērna 18 gadu vecuma sasniegšanai, bet ne mazāk par Ministru kabineta valstī noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru.

Uzturlīdzekļu samaksa veicama prasītājas kontā Nr. /konta numurs/ VAS „Latvijas Pasts".

Uzturlīdzekļu piedziņu uzsākt nekavējoši, sākot ar 2016. gada 21. oktobri

Piedzīt no atbildētāja /pers. B/ valsts ienākumos tiesas izdevumus – valsts nodevu 170,25 EUR (simt septiņdesmit *euro* 25 centus) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu 4,65 EUR (četrus *euro* 65 centus), kopā 174,90 EUR (simt septiņdesmit *euro* 90 centus).

Noteikt atbildētājam /pers. B/ termiņu labprātīgai sprieduma izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu valsts ienākumos – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu daļā par uzturlīdzekļu piedziņu var pārsūdzēt puses, bet spriedumu daļā par tiesas izdevumu piedziņu valsts ienākumos var pārsūdzēt atbildētājs Vidzemes apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Cēsu rajona tiesā.

Tiesnese (personiskais paraksts) D. Ročāne

NORAKSTS PAREIZS

Tiesnese D. Ročāne

Cēsis 13.01.2017